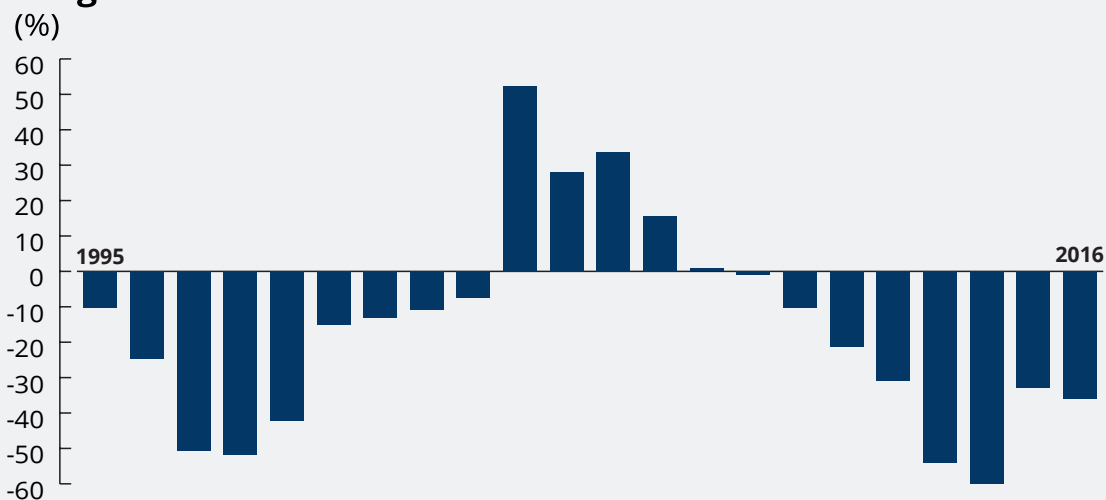

Ansvaret vilar på fiskeministrarna

EU kommissionen har lämnat sina förslag till kvoter för nästa års torskfiske i Östersjön. Det är ett steg i den omfattande byråkrati som vi beskrev i fiskebrief 6. Men man har misslyckats att upprätthålla ett livskraftigt torskbestånd. Med några få undantag har yrkesfisket de senaste 20 åren inte lyckats fånga tillräckligt med torsk för att uppnå kvoten. Beståndet har hela tiden överskattats, vilket är mycket allvarligt.

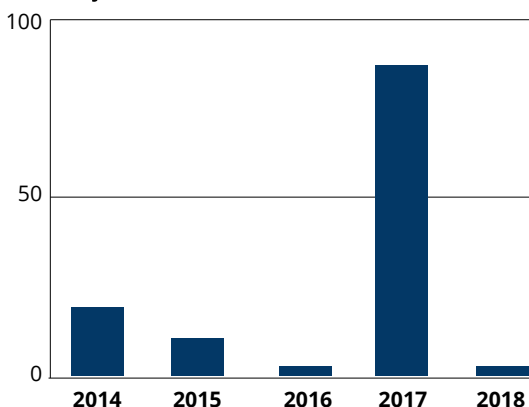
Fångst i förhållande till torskkvot

Förslaget till kvoter för nästa års torskfiske i Östersjön ger oss två exempel på att förvaltningsprocessen styrs av något annat än att slå vakt om ett bestånd som är hårt drabbat av klimatförändringar, övergödning och överfiske.

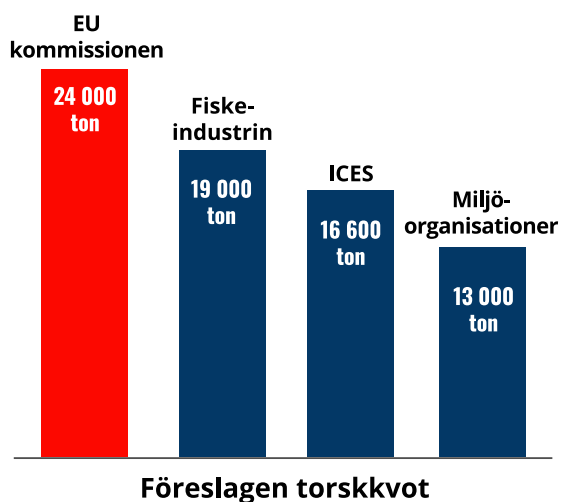
Både 2016 och 2018 är "rekryteringen" (ett-åriga torsk) historiskt låg. Men 2017 var rekryteringen ovanligt god och är enligt kommissionen därför redo att fiskas. Man föreslår en ökning av kvoten för 2019 med 31 procent, från ca 5 600 ton till ca 7 300 ton. Kommissionen föreslår dessutom att fiskestoppet under lekperioden tas bort, dvs. en åtgärd som är till för att skydda den känsliga leken och som på sikt ska bidra till ett livskraftigt bestånd.

Antal ett-åriga torsk

I det västra beståndet har fångsterna sjunkit de senaste 20 åren och förra året ansågs beståndet vara under biologiskt säkra gränser.

Internationella havsforskningsrådets (ICES) rekommendationer innehåller röda varningstecken för alla kriterier som utvärderar beståndet.

För det östra beståndet föreslår Kommissionen för 2019 betydligt högre kvoter än alla de rådgivare och intressenter som lämnar analyser och underlag. Det finns inga tecken på återhämtning och flera av de vetenskapliga kriterier som brukar användas för att bedöma beståndet saknas helt.

De föreslagna kvoterna skiljer sig åt med nästan 100 procent. Alla inblandade parter gör egna tolkningar av hur torskbeståndets tillstånd ska värderas och hur mycket fiske det tål. Med så oklara rekommendationer, blir också fiskeministrarnas uppgift att besluta om kvoter alltmer komplicerad och risken för godtyckliga beslut blir allt mer överhängande.

Kommissionen och fiskeministrarna borde lägga sifferexercisen åt sidan och istället diskutera konkreta åtgärder för att rädda östersjötorsken. Det behövs många åtgärder för att rädda

östersjötorsken, men en första åtgärd är att stoppa all bottentrålning.

Alla inblandade hänvisar till att de följer förvaltningsmodellens regler. Sveriges fiskeminister Sven-Erik Bucht säger varje år att han är nöjd med resultatet av ministerrådets kvotförhandlingar. Trots detta förvärras situationen för östersjötorsken varje år.

I år är Kommissionens analys och förslag till torskkvoter illa underbyggt och verkar sakna insikt om torskbeståndets kris. Därför blir ansvaret stort när fiskeministrarna möts den 15-16 oktober.

När den svenska regeringen ska förankra sin ståndpunkt i riksdagens EU-nämnd, blir det ett konkret test för de partier som före valet deklarerade att de stödde ett förbud för bottentrålning.